

Lighed med, hvad der er bestemt i Henseende til Markfredens Overholdelse med Hensyn til tamme Dyr. Det er det, som det Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at fremsætte, nærmest sigter hen til. Den væsentligste Skade, der tilføies Eæden paa Marken af Bildt, er efter alle Saghyndiges Mening den, der tilføies af Daavildt og Kronvildt. Det er altsaa nærmest med Hensyn til disse to Slags Bildt, at jeg har troet, at man burde sørge for at conservere Markfreden. Det er i denne Henseende vistnok det nærmeste Middel, der fremsbyder sig, at fastsætte, at der skal gives Erstatning for den Skade, som tilføies Markerne ved dette Slags Bildt. Jeg har imidlertid ved tidligere i mit foregaaende Stilling til fulle behandle denne Sag, havt Leilighed til at gøre mig bekendt med alle de praktiske Vanskeligheder, der stille sig mod ethvert Forslag til Bildtskadeerstatnings Bestemmelse, navnlig den Vanskelighed, som det medfører for Jordbrugeren at kunne uden altfor store Uleiligheder og Omstændigheder bevise denne Skade. Jeg har derfor troet, at man i Analogie med Bestemmelserne i Forordningerne om Markfred med Hensyn til tamme Dyr kunde foruden Skadeserstatning endnu tilføie en vis Straf eller en vis Kjendelse for hver Gang, Bildt blev seet paa en saadan Mark. Derved troer jeg, at der vil opnaaes, at Bedkommende ville blive mere forsigtige med Hensyn til at conservere den altfor store Bildtstand. Jeg overseer ingenlunde, at det kan blive til Skade for Jagtretten; thi det er meget rigtigt, hvad den ærede Ordfører bemærkede, at det er høist vanskeligt at vide, hvilken Giers Bildt det er, som gjør Skade. Det Samme er imidlertid Tilfældet med Hensyn til Skadeserstatningen for Bildt som med Hensyn til Mulkten. Gieren har kun det Middel at bortskyde Bildtet, eller, hvis han ikke kan eller vil det, at overlade det til Brugeren selv at bortskyde Bildtet; thi saa er han fri, baade for Skadeserstatning og for Mulk. Dette med Hensyn til mit Vædringsforslag til den 16de Paragraph. Med Hensyn til Vædringsforslaget til den 17de Paragraph

Formanden: Jeg maa tillade mig at gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at

denne Paragraph er nu ikke Gjenstand for Discussion.

Uusgaard: Saa beder jeg om Forlædelse. Jeg erkjender meget vel, at mit Forslag er mangelfuldt, men jeg har bestræbt mig for at gjøre det saa godt som muligt, og overlader det nu til Forsamlingen, om den paa en eller anden bedre Maade kan opnaae, hvad jeg har søgt at opnaae ved dette Forslag.

Dahl: Jeg skal tillade mig at anføre de Betænkkeligheder, som jeg har, deels ved § 16, som den staaer i Udkastet, og deels ved det af den ærede Landstingsmand, som nu satte sig, stillede Vædringsforslag. Hvad det stillede Vædringsforslag angaaer, saa erkjender jeg villigt, at det har store Fordele ved sig i visse Retninger, men jeg kan dog heller ikke nægte, at det synes mig, at det i en vis Retning kan være for strengt imod den Jagtberettigede, og i andre Retninger ikke strengt nok til Fordeel for den, der lider ved Jagtens Udøvelse. Saaledes synes det mig at være vel strengt, at den Jagtberettigede skal mulkteres for hver Gang Bildtet gaar over den ikke Jagtberettigedes Mark. Jeg forudsætter, at Ordene „opholde sig“ i Slutningen af Vædringsforslaget skulle forstaaes saaledes, at Mulkten kan anvendes, naar Dyr gaar over Marken. Sæt nu, at en Hedelod ligger i en stor Skov, og denne Hedelod er bortkastet, saa vilde jo Dyrene fra den ene Skovdeel til den anden idelig spadserere over den, og altsaa kunde det tænkes, at den Ikke-Jagtberettigede derved kunde faae saa mange Mulkter om Aaret, at han kunde faae mange Gange det betalt, som Jorden var værd, i Særdeleshed naar den var Hede. Vel veed jeg, at den ærede Forslagsstiller vil sige: ja, saa kan han overdrage den Ikke-Jagtberettigede at nedskyde Bildtet; men det vil da i mange Tilfælde være det Samme som aldeles at udrydde det Slags Bildt, hvorefter her er Tale, nemlig Kron- og Daavildt. Dette var Sagen, nærmest seet fra den Jagtberettigedes Side. Naar jeg nu seer Sagen fra den Ikke-Jagtberettigedes Side, forekommer ogsaa baade Udkastet og det stillede Vædringsforslag mig ingenlunde at være tilfulde betryggende. Det hedder baade i Udkastet og i Vædringsforslaget, at den Jagtberettigede ifølge Forordningen af